

машъ за да обрьсзашъ калъ-тъ на други-
ты? Защото когато слушаешъ грѣхове-
ты на духовныя ти сынъ, който онъ като
предъ Бога надъ тебе исповѣдва, и ка-
то гы разсѣждавашъ съ священническа-
тъ власть, която ти е отъ Бога дадена да
разрѣшавашъ, оmyвашъ го ты отъ благо-
то, и исчиствашъ гнойтъ отъ душевныйтъ
му дворъ, и калъ-тъ отъ свѣстѣтъ му об-
рьсвашъ, та какво тщеславіе и гордость
имашъ ты отъ тамо?

Духовничеството е предадено отъ Бога
на священныцѣ за послуженіе на чело-
вѣческото спасеніе; а не за тщеславіе и
гордость и за сѣетно превъзносяніе, и не
за излишно властелинство надъ духовны-
чяда. И макаръ и да ся даде власть отъ
Бога на священника за да вързува и да
развързува грѣхове-ты, нъ тѣзи власть ся
дѣйствува само въ това сѣщо время, въ
което тайната на исповѣдѣта и на покая-
ніето ся извършява, а подиръ исповѣданіе-
то, каквото грѣхове-ты що сѣ исповѣдан-
ны духовникътъ не е длъженъ да гы спо-